

ת"פ 44026/01/12 - מדינת ישראל נגד סולומון מסלה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44026-01-12 מדינת ישראל נ' מסלה
בפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סולומון מסלה

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם מביצוע עבירה של היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לנאשם ביצוע עבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**"), תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 1274(1) לחוק, איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק, והיזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

2. בעובדות כתב האישום נטען, כי ביום 3.9.10 בשעה 02:45 לערך, הגיע צוות משטרה לרחוב יגיע כפיים 2 בתל אביב (להלן: "**המקום**") למועדון "הצ'לסי" (להלן: "**המועדון**") בעקבות אירוע קטטה. באותן נסיבות, בעוד השוטרים מנסים לפזר את ההמולה, דחף הנאשם בהיותו בגילופין את השוטר אפיק הדר (להלן: "**אפיק**") אשר הזהיר אותו כי אם לא יירגע, יעצר. בהמשך למתואר לעיל, ניסה הנאשם לתקוף את אפיק בכך שניסה להכות אותו באמצעות בוקס, אולם נבלם על ידי השוטר עומרי לוי (להלן: "**עומרי**"). בהמשך למתואר לעיל, אפיק הודיע לנאשם כי הוא עצור והנאשם החל להתפרע תוך שהוא מנסה לנגוח באפיק ולתת לו אגרופים ותקף את אפיק בכך שחנק אותו עד אשר אפיק נתן לנאשם מכה בראש כדי להדוף את הנאשם ממנו. בנסיבות אלו הנאשם המשיך לתקוף את אפיק בכך שבעט בו, שרט אותו, השתולל ותפס בחולצתו של אפיק, ובתגובה אפיק ריסס בגז פלפל לעבר הנאשם, והנאשם נכבל באזיקים. כתוצאה מתקיפת הנאשם נקרעה כותפת חולצתו של אפיק ונגרמו לו שריטות בידיו, בחזהו, בפניו וסימני חניקה בצווארו. בהמשך למתואר לעיל, הגיע למקום השוטר נריה כברה (להלן: "**נריה**") על מנת לסייע, ובנסיבות אלו תקף את נריה הנאשם ע"י כך ששך אותו בחוזקה בידו השמאלית. בהמשך בעת שהגיע למקום השוטר אלמוג כחלון (להלן: "**אלמוג**") השתולל הנאשם, ירק על השוטרים ועל הניידת. אלמוג חיבק את הנאשם מאחור בניסיון להרגיע את הנאשם ובנסיבות אלו הנאשם תקף את אלמוג בכך

שנגח בו עם ראשו מאחור ופגע בו בפניו. בהמשך למתואר לעיל, הגיע השוטר טל אורי (להלן: "טל") לסייע לאלמוג והוביל את הנאשם הצידה. הנאשם תקף את טל בכך שבעט בו באשכיו ובתגובה טל השכיב את הנאשם על הרצפה על מנת להשתלט עליו. הנאשם קם על רגליו ובעט בטל, באשכיו וברגליו, ירק עליו ואיים עליו שיזיין אותו ברגע שישתחרר, בכוונה להפחידו או להקניטו, והמשיך לבעוט בטל, אשר בעט בו בחזרה. בהמשך למתואר לעיל, עת הגיע השוטר אלי עמית (להלן: "אלי") לסייע, איים עליו הנאשם "אני אזיין לך את הפרצוף, זוז יא בן זונה, אתה מת", בכוונה להפחידו או להקניטו. בהמשך הנאשם תקף את אלי בכך שניסה לנגוח בו ונשך אותו בחוזקה בידו. עוד נטען בכתב האישום, כי בעת הובל הנאשם לניידת משטרה ותוך ניסיון להכניסו לניידת, המשיך הנאשם להתפרע ואיים על טל "זוז, אני אזיין אותך, אתה לא מכיר אותי יא בן זונה", בכוונה להפחידו או להקניטו. בהמשך לאותן נסיבות, תקף הנאשם את השוטר איוב מולא (להלן: "איוב") בכך שירק עליו, בעט בו לכיוון פניו, עד אשר הוכנס לתוך הניידת. בנסיבות אלו השתולל הנאשם תוך שהוא בועט לכל עבר ותקף את איוב בכך שנשך אותו בכתף ימין, עד אשר איוב היכה את הנאשם ביד שמאל במכת אגרוף. בנסיבות אלו איים הנאשם על איוב בכך שאמר לו "אני עד סוף חיי אגיע אלייך ואנקום בך", וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו. במהלך הנסיעה בניידת לתחנת המשטרה, איים הנאשם על עומרי שיש לו זיכרון טוב ושהוא לא יפסיק, גם אחרי שחרורו, לחפש אותו ואת שאר השוטרים וירצח אותם, וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

3. בדיון שהתקיים בפני כב' הש' בן ארי כפר ב"כ הנאשם בנטען בכתב האישום, למעט בעובדה כי שוטרים הגיעו למקום ביום 3.9.10 סמוך לשעה 02:45 בעקבות קטטה, וטען כי השוטרים הם אלו שהכו את הנאשם מכות עזות והתיק הועבר לטיפול.

4. בפתח ישיבת ההוכחות טען ב"כ הנאשם, כי עומדת לנאשם טענת הגנה מן הצדק שעניינה אכיפה בררנית, שכן תלונה של הנאשם כנגד השוטרים נסגרה במח"ש ללא חקירה, בנימוק של העדר ענין לציבור, המאשימה התנגדה לבקשה וב"כ הנאשם הודיע כי ירחיב לעניין טענת הגנה מן הצדק בסיכומיו.

5. בסיום פרשת תביעה הודיעה המאשימה, כי היא מוותרת על העדתו של אפיק מאחר והוא נמצא בחו"ל.

6. בסיכומיה עתרה ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם וטענה, כי עדויות השוטרים תומכות זו בזו ויש להעדיף על פני עדות הנאשם. בנוסף הגישה פסיקה ועתרה לדחות את עתירת ב"כ הנאשם לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק, וטענה כי השגה על טיפול לא נאות של מח"ש בתלונה צריכה להיעשות בהגשת ערר ולא בהענקת פטור מאחריות פלילית למי שביצע עבירה.

7. בסיכומיו הגיש ב"כ הנאשם פסיקה, הפנה להודעת מח"ש על סגירת התלונה (נ/6) לצילום של הנאשם במשטרה מיום האירוע (ת/10) ולמסמך רפואי של הנאשם (נ/5) וטען, כי לא ברור מדוע נקבע ע"י מח"ש כי אין עניין ציבורי בפתיחת חקירה כנגד השוטרים, כאשר הופעלה כנגד הנאשם אלימות קשה ע"י שוטרים, ועתר לבטל את כתב האישום נגד הנאשם בשל טענת הגנה מן הצדק שעניינה אכיפה בררנית.

עוד טען, שיש לזכות את הנאשם בשל מחדלי חקירה שעניינם העדר ניסיון לאתר את המאבטחים של המועדון, אי בדיקת מצלמות האבטחה של המועדון, כשכיום לא ניתן לקבל את סרטי האבטחה שכן המועדון נסגר, והעדר עצורים למעט הנאשם. כן טען, כי אי פתיחת חקירה במח"ש כנגד השוטרים הנציחה את המחדלים ומקימה ספק לטובת הנאשם.

בנוסף טען, כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק בשל סתירות וגרסאות שונות בעדויות השוטרים, ושלא ניתן להרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בסעיפים 2-7 בשל אי התייצבות אפיק למתן עדות בבית המשפט.

8. סקירת ראיות רלוונטיות:

א. עדות נריה:

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.10 שירת במג"ב כמפקד סיור כשבצוות איתו היו עומרי ואפיק. במהלך סיור בגזרת "המועדונים" הגיעו למקום, היתה המולה, והמאבטחים של המועדון סימנו וצעקו לעד להגיע אליהם. לאחר שירדו מהרכב, הבחין העד כלשונו ב"שני חבר'ה ממוצא אתיופי" כאשר אחד לבש חולצה לבנה והשני חולצה שחורה, נותנים אגרופים לכיוון המאבטחים. העד הזדהה בפני החשודים הנ"ל כשוטר, ביקש מהם לבוא איתו לצד, לברר מה אירע והם החלו לקלל ולדחוף אותו. העד תיאר את שאירע כלשונו: "ניסיתי לדחוף אותם... שלא ימשיכו לתת אגרופים לכיוון המאבטחים..." (עמוד 44 לפרוטוקול, שורות 15-16). בהמשך העיד כי הבחור עם החולצה הלבנה תקף אותו, כשבשלב מסוים חבריו של הבחור הצליחו להבריח את הבחור הנ"ל והוא נעלם. בעת שהעד חיפש אותו הוא שמע את עומרי צועק "נריה נריה" וראה את הבחור עם החולצה הלבנה ואחרים מנסים לחטוף לעומרי את הנשק. העד היכה אותו, אולם הבחור עם החולצה הלבנה בסיוע של חבריו הצליח להימלט. בשלב זה העד ראה את עומרי ואפיק לאחר שהצליחו לתפוס את הבחור עם החולצה השחורה מנסים לאזוק את הבחור עם החולצה השחורה ללא הצלחה, כשהבחור עם החולצה השחורה התפרע ונתן לעומרי ולאפיק מכות, בעיטות ואגרופים. העד ראה את אפיק ועומרי תופסים כל אחד ביד של הבחור עם החולצה השחורה, וניגש לבחור שלבש חולצה שחורה ובתנועה של כריכת יד מאחור הפיל אותו לרצפה, תוך שהבחור עם החולצה השחורה נשך את העד ביד שמאל. כתוצאה מהנשיכה ירד לעד דם והוא עזב את הבחור עם החולצה השחורה, ועומרי ואפיק המשיכו לבצע את המעצר וההשתלטות. בנסיבות אלו החולצה של העד נקרעה, בשל הנשיכה הוא נזקק לחיסונים ותמונות שצולמו במז"פ (ת/6) מתעדות את הנזקים שנגרמו לעד. בעקבות בקשתו לסיוע הגיעו צוותים נוספים ועזרו להשתלט על הבחור עם החולצה השחורה, כשהעד הורה לעומרי להיכנס לרכב אליו הועלה החשוד שלבש חולצה שחורה וללוות אותו לתחנת המשטרה. בחקירה נגדית השיב, כי לא לקח את פרטים של מאבטחי המועדון מאחר ולא הייתה לו אפשרות בנסיבות האירוע. עוד השיב כי אם היו יותר שוטרים במקום יתכן והיו עוצרים אנשים נוספים שהיו מעורבים באירוע ושאותו תקפו למעלה מ-4 אנשים כשמלבד הנאשם לא נעצר איש. כן השיב, כי בעת שניגש למאבטחים, עומרי ואפיק היו מאחוריו ולא ראו את תחילת האירוע ושהוא לא ראה את השלב הראשון בו תקף הבחור עם החולצה השחורה את אפיק, שכן בשלב זה הגן על עצמו מהחשוד שלבש חולצה לבנה. בהמשך ראה את החשוד הנ"ל תוקף את עומרי ואת אפיק. כן השיב, שלא ראה, לא הרגיש ולא ידע שהנאשם "פולפל". הבחור שלבש חולצה שחורה נשך אותו, כאשר הנזקים האחרים שנגרמו לו, לא נגרמו לו בהכרח מהנאשם שכן תקפו אותו מספר אנשים. כשעומת עם עדות עומרי שלא הותקף על ידי הבחור שלבש חולצה שחורה, ושעומרי לא העיד על כך שהעד הפיל את הנאשם לרצפה השיב, שרשם בדו"ח הפעולה שלו (נ/4) על מה שראה ועשה. כן השיב שהשוטרים לא התחילו את האירוע בכך שהרביצו לבחור שלבש חולצה שחורה.

בנוסף הוגש נ/4 שכתב העד בסמוך לאירוע, בו ציין בין היתר, כי מהחשודים נדף ריח חזק של אלכוהול, וכי לאחר שהגיעו צוותים לסייע, הוא סיפר לקצין המועדונים שי ג'רסי מה קרה, והנ"ל המשיך בטיפול, תוך שהעד הורה לעומרי להיכנס לרכב המשטרתי וללוות את העצור להמשך טיפול וחקירה.

ב. עדות עומרי:

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.10, סמוך לשעה 02:45, שירת במג"ב כלוחם, ובעת סיור ברכב עם נריה ואפיק הגיעו למקום. אחד המאבטחים קרא לנריה והצביע על שני חשודים - אחד עם חולצה לבנה והשני הנאשם

אשר לבש חולצה שחורה. היתה המולה, העד ראה את החשודים מקללים ומנסיים לתקוף את המאבטחים. אפיק ונריה ניסו להרחיק את הנאשם מהמקום, והעד עמד מאחוריהם ולא שמע את חילופי הדברים. בהמשך ראה את הנאשם מאחורי אפיק, מנסה לתת לו בוקס, והעד תפס אותו בכתפיו, משך אותו והצמיד אותו לניידת. אפיק הגיע, הודיע לנאשם כי הוא עצור בגין תקיפת שוטר והפרת הסדר הציבורי, הנאשם החל להתפרע, ניסה לנגוח ולתת בוקסים לעד ולאפיק. העד תפס בידו של הנאשם, והנאשם החל לנער ידיו וחנוק את אפיק. בתגובה אפיק נתן לו מכה בפנים, והנאשם שחרר ידו מאפיק, ותוך כדי ניסיון השתלטות על הנאשם העד כרך את ידו סביב הצוואר של הנאשם ואפיק תפס את ידו השמאלית של הנאשם והם הפילו את הנאשם לרצפה. העד ניסה לאזוק את הנאשם, אולם לא הצליח כי הגיעו אליהם אנשים, כשאחד מהם ניסה לחטוף לעד את הנשק, ונריה שהגיע בעקבות צעקה שלו נתן לו מכה בראש. הם המשיכו בהשתלטות על הנאשם, וכאשר העד העלה את הנאשם לניידת, הנאשם שהיה אזוק עם ידיים קדימה התפרע, בעט עם הרגליים לעבר הנהג, ירק על העד ואמר לעד שהוא זוכר את הפרצופים שלהם ושירצח אותו. בניסיון להרגיע את הנאשם, נתן לו העד בוקס בבטן ונשען עליו עם כל הגוף כדי שיפסיק להתפרע. עוד העיד, כי במהלך האירוע נפצע בשפה וניתן לראות זאת בתמונות (ת/6).

בחקירה נגדית השיב, כי בשל ההמולה הם לא לקחו את פרטי המאבטחים. עוד השיב, כי כשהגיעו למקום נריה ניגש לדבר עם המאבטחים, הוא עמד מאחורה ולא שמע את חילופי הדברים, והמאבטחים הצביעו על הנאשם ועל בחור בחולצה לבנה כמתפרעים. העד ראה את הנאשם כלשונו, "...בא לתקוף את אפיק, בא לתת לו בוקס" (עמוד 30 לפרוטוקול, שורות 9-10), ובתגובה העד אחז בנאשם בשתי ידיו והצמיד אותו לניידת. בהמשך החזיק ביד אחת של הנאשם ואפיק ביד השנייה, ואינו זוכר אם נפל איתו לרצפה אנשים הגיעו וניסו למנוע את המעצר שלו ולחטוף לו את הנשק, ולאחר שהגיעו כוחות, נריה וג'רסי הורו לו ולשוטר שאינו זוכר את שמו להכניס את הנאשם לניידת. הנאשם ישב בניידת כאשר העד והשוטר לצדדיו, והנאשם ירק עליו ובעט לכל עבר במהלך הנסיעה.

בנוסף הוגש נ/3 שהינו דו"ח פעולה שכתב העד בסמוך לאירוע, ובו נכתב בין היתר כי מפיו של הנאשם נדף ריח כבד של אלכוהול ושבמהלך הנסיעה בניידת, הנאשם שנאזק באזיקי ידיים מקדימה, נתן בעיטות ואגרופים, קילל ואיים באומרו "שיש לו זכרון טוב ושהוא לא יפסיק גם אחרי שישחררו לחפש אותי ואת שאר השוטרים וירצח אותנו".

ג. עדות אלמוג:

בחקירה ראשית הוגש דו"ח פעולה שכתב העד, ששירת ביום האירוע במג"ב (ת/8). ב-ת/8 כתב העד, כי קיבל דיווח על תקיפת שוטרים מחוץ למועדון. כשהגיע למקום ראה את הנאשם עצור, שוכב על הרצפה, אזוק בידיים ומשתולל. העד ניסה להרגיע אותו ללא הצלחה. הנאשם החל להשתולל ולירוק על שוטרים ועל רכבי משטרה. העד חיבק את הנאשם מאחור על מנת להרגיע אותו, הנאשם המשיך להשתולל ונגח בפיו של העד, והעד נרתע מהמכה החזקה שקיבל והלך לשטוף במים את פיו.

בחקירה נגדית השיב, כי באותו לילה היה במשמרת לילה של אבטחת מועדונים, וקיבל דיווח בקשר על תקיפת שוטרים. העד ראה את הנאשם אזוק על הרצפה, משתולל, מקלל ויורק. בשלב כלשהו הנאשם עמד, העד חיבק אותו מתוך אכפתיות, על מנת להרגיע אותו, כדי שלא יחמיר את המצב שלו, והנאשם השתולל, נגח בו עם הראש אחורה, כשאינו יודע אם הנגיחה שנתן לו הנאשם היתה מכוונת ושאינו זוכר שהנאשם פולפל בגז.

ד. עדות כפיר הללי (להלן: "כפיר"):

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.10 שירת במג"ב, והגיע עם אלמוג ברכב סויר למקום לאחר שקיבלו בקשר דיווח על אירוע המוני. כשהגיעו למקום, ירד מהרכב וראה את הנאשם שוכב על הרצפה, אזוק ומתפרע. שוטרים ניסו להרים אותו והוא השתולל, העד תפס לו את הידיים, והנאשם שהיה שיכור וריח של אלכוהול נדף לו מהפה, השתולל וקילל. כשניסו להרים את הנאשם לראשונה לניידת הוא הניף את ידיו האזוקות לכיוון הראש של אחד השוטרים, העד תפס לו את הידיים והנאשם נפל על הרצפה. לאחר מכן, טל ניסה שוב להרים את הנאשם לניידת והנאשם נתן לטל בעיטה באשכים, התרומם, קילל, שלח ידיים לשוטרים שהיו בסביבתו וירק. בתגובה העד בעט ברגל ימין של הנאשם כדי להרגיע אותו, אולם זה לא עזר כי הנאשם היה תחת השפעה גדולה של אלכוהול. כשהגיע הקצין ג'רסי למקום, הוא הכניס את הנאשם לניידת תוך כדי שהצמיד לו שוטרים משני צדדיו. בחקירה נגדית השיב, כי ראה שטל טיפל בנאשם והרים אותו, כאשר הוא אינו זוכר מי עוד היה במקום פרט אליו, לטל ולג'רסי. עוד השיב, כי ניגש לעבר הנאשם אשר עמד ותפס לו את הידיים כדי שלא ימשיך להתפרע, והנאשם נפל שוב כי היה שיכור וטל הרים אותו. למיטב זכרונו, שי ג'רסי הכניס את הנאשם לניידת, כאשר טל הוביל את הנאשם לניידת קיבל בעיטה באשכים, וסייע בהכנסת הנאשם לניידת. העד לא ראה שהיה שימוש בגז פלפל כלפי הנאשם ולא זוכר שראה סימנים שהנאשם פולפל. עוד השיב, כי בעט בנאשם ברגל כשהוא עמד על מנת להרגיע אותו אבל זה לא עזר, וכל הדרכים שניסו להרגיע את הנאשם לא עזרו. לאחר שהנאשם הוכנס לניידת, כשטל סייע לג'רסי להכניס את הנאשם לניידת, העד טיפל בהרחקת אנשים מהניידת, כשלא ראה מה קורה בתוך הניידת. כן השיב שלא נעצרו אנשים מהקהל מאחר ולא הייתה סיבה לעצורם.

ה. עדות טל:

במסגרת חקירה ראשית הוגש דו"ח פעולה שכתב (ת/2). ב-ת/2 כתב העד, כי הגיע למקום ביחד עם כפיר לאחר שקיבלו הודעה בקשר להגיע למקום בשל קטטה ותקיפת שוטרים. כשהגיע ראה את הנאשם אזוק, עומד כשפניו לכיוון הרכב כאשר אלמוג מחבק אותו מאחור בחוזקה על מנת כלשונו "לעצור אותו מהתפרעותו". לפתע בעוד העד מדבר עם אלמוג, נגח הנאשם בראשו ובפניו של אלמוג. העד תפס את הנאשם באזיקים שהיו כפותים אליו, הנאשם החל להתפרע, לקלל ולירוק על שוטרים ובעת שהעד הזיז את הנאשם מההתקהלות של האנשים לצד הכביש הנאשם החל לבעוט בו מספר בעיטות באשכים, והעד השתמש בכוח סביר להשתלט עליו, והניח את ברכו על רגלו של הנאשם. עוד כתב העד ב-ת/2, כי הנאשם היה שתוי ונדף ריח חזק של אלכוהול מפיו, ושהנאשם לא היה אחראי למעשיו. בהמשך הגיעו למקום שוטרי מג"ב ושוטרים נוספים וכן שג'רסי, שהינו מפקד המועדונים. בשלב מסוים עמד הנאשם והעד שם את ידו על הנאשם על מנת שלא יברח, והנאשם החל שוב לבעוט באשכים וברגלים של העד, לירוק עליו ואיים על העד שהוא יזיין אותו ברגע שישתחרר. העד בעט בו על מנת להדפו ברגליו, ושוטר אחר תפס אותו. בשלב זה הגיעו חבריו של הנאשם ותפסו את העד בידיים ואחד ניסה לקחת את נשקו. העד דחף את בהמשך ניגש העד לנאשם, שהמשיך להתפרע ואיים על העד - "אני אזיין אותך אתה לא מכיר אותי יבן זונה", העד תפס את הנאשם באזיקים והלך איתו לניידת. הנאשם סירב לעלות לניידת וג'רסי תפס את הנאשם וניסה להכניס אותו לניידת ללא הצלחה. בשלב זה הגיע שוטר יס"מ, משה לוזרובסקי, (להלן: "משה") אשר ניסה להכניס את הנאשם לניידת ביחד עם שוטר מג"ב, ובהמשך הנאשם הוכנס בכוח לניידת כשלצידו ישב מצד אחד שוטר מג"ב ומהצד השני משה. עוד כתב העד, כי הפעיל על הנאשם כוח סביר כאשר לא היתה דרך אחרת לעצור ולבלום את התקפותיו של הנאשם. בחקירה נגדית השיב, כי אינו זוכר את פרטי האירוע מאחר ועבר זמן, וזוכר שהגיע כצוות תגבור וראה עשרות מתקהלים ואת הנאשם עצור וכבול, וכן ראה את אלמוג אוחז בנאשם מאחור ואת הנאשם מניף את הראש שלו לפניו של אלמוג, כשלא ראה מה אלמוג עשה, והבין שהוא צריך לעזור לאלמוג להכניס את הנאשם לניידת. עוד השיב, כי לא ראה שהנאשם פולפל בגז פלפל, ושלא בהכרח אדם שמפולפל בגז פלפל מושבת. כן השיב, כי בהמשך אחז בנאשם באזיקים וניסה

להכניס את הנאשם לניידת, בהמשך עזב את הנאשם מאחר והצטרפו שוטרים נוספים שניסו להכניס את הנאשם לניידת.

ו. עדות אלי:

במסגרת חקירה ראשית הוגש דו"ח פעולה שכתב (ת/9). ב-ת/9 כתב העד, כי במהלך משמרת לילה בצוות המועדונים קיבל קריאה בקשר מצוות אחר להגיע למקום בשל תקיפת שוטרים. הגיע ברכב למקום ביחד עם אלמוג וראה את הנאשם שלבש חולצה שחורה על הרצפה עם אזיקים, כשנדף ממנו ריח של אלכוהול וגז פלפל. העד ביקש מהנאשם לקום, הנאשם קילל ואמר "אני יזיין לך תפרצוף". העד תפס אותו והרים אותו, והנאשם אמר לו "יזוז בן זונה אתה מת" וניסה לנגוח בעד. העד הצליח להזיז את הראש ודחף את הנאשם לאחור כדי שלא יפגע בו ובשלב זה הנאשם נשך אותו ביד וירד לעד דם מהנשיכה. בשלב זה אחד השוטרים משך את הנאשם מהעד, והעד ניגש לרכב המשטרה לבדוק את מצב ידו. בחקירה נגדית השיב, כי אינו זוכר בדיוק מה היה ו-ת/9 משקף את שהיה. עוד השיב, כי זוכר שהודיעו בקשר על תקיפת שוטרים וקטטה, וכשהגיע למקום הוא עצר מישהו וקיבל נשיכה ביד. ביחס לגז פלפל הסביר, כי כשמתמשים נגד אדם בגז גורם לכך ששורף לאותו אדם בפניו ושיש לאותו אדם "קצת" דמעות, ובדרך כלל אותו אדם, אינו יכול לראות, לדבר ולהגיב. עוד השיב כי אינו מכיר את כל צוותי מג"ב בגזרת המועדונים.

ז. עדות משה:

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.10 שירת ביס"מ, ותפקידו היה לעשות סיבוב במועדונים ולוודא שאין הפרות סדר. עוד העיד, כי הגיע למקום בעקבות קריאה בקשר והבחין בהתקהלות של שוטרים ובליינים מתפרעים. העד הדף את הקהל שהיה מסביב לשוטרים שניסו לבצע מעצר, והרחיק אותם מהשוטרים. העד הבחין באיוב מנסה להכניס את הנאשם לניידת, וראה את הנאשם יורק על איוב ובוטט בו מספר פעמים, בשלב זה העד ניגש לסייע לאיוב להכניס את הנאשם לרכב. פרט לכך, לא היה שימוש בכוח נוסף. כן העיד שהיה במקום בחור נוסף שתקף את השוטרים והעד ניסה להגיע אליו, אולם עקב ההמולה הבחור הנ"ל ברח.

בחקירה נגדית השיב, כי זוכר בוודאות שסייע להכניס את הנאשם לניידת, וכנראה בשל טעות לא כתב זאת בדו"ח הפעולה (נ/2), והוא עשה זאת כפי שלימדו אותו כשכל אחד משני השוטרים מחזיק ביד אחת בעצור. עוד השיב, כי הוא ואיוב הכניסו את הנאשם לניידת, הוא לא נסע עם העצור לתחנת המשטרה אלא ברכב אחר, ולא זוכר שהנאשם התנגד להיכנס לניידת ויצא מהניידת החוצה. בנוסף השיב, כי הורשע בעבר במח"ש בגין אירוע שאירע בעת היותו בלש בשנת 2008 כשבמסגרת הסכמה הורשע בכך שהכתיב דו"ח פעולה לשוטר צעיר וכן העיד כי תלוי ועומד נגדו תיק נוסף.

ח. עדות איוב:

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.10 שירת ביס"מ, וקיבל דיווח מקצין תורן, ג'רסי להגיע בדחיפות למקום. כשהגיע למקום ראה הרבה אנשים וכן ראה ניידת ושוטרי מג"ב שמנסים להשתלט על חשוד. בהמשך ג'רסי קרא לו שיעזור לו להכניס את החשוד שהיה אזוק לניידת והעד ראה את החשוד משתולל ובוטט ברגליו, ושכ-4 שוטרי מג"ב לא מצליחים להשתלט עליו. לאחר שהשתלטו עליו והעד ניסה להכניס את החשוד לניידת, החשוד בעט בפניו של העד וקילל. לאחר שרוענן זכרונו השיב, כי בעת שניסה להכניס את החשוד לניידת החשוד ירק. בהמשך ביקש ממנו ג'רסי ללוות את החשוד בניידת, כאשר במהלך הנסיעה נשך אותו החשוד בכתף ימין, כשהעד לא הצליח להשתחרר מהחשוד עד שהעד נתן לו אגרוף בפניו. בנוסף בניידת, החשוד בעט והשתולל,

ואיים על העד שהוא לא ישכח אותו בחיים הוא יגיע אליו "אני עד סוף חיי אגיע אליך ויתנקם בך" (עמוד 52 לפרוטוקול, שורה 18). לאחר האירוע הלך למרפאה המשטרית וקיבל טיפול על ידי החובש כשעד היום נותר סימן לעד.

בחקירה נגדית השיב, כי כאשר הגיע למקום ראה את הנאשם מחוץ לניידת, ואיתו כ-3 שוטרי מג"ב וקצין תורן, וכשהוא וחבריו מהיס"מ הגיעו למקום הם התחילו להרחיק את הבליינים האחרים, מאחר והייתה מהומה. הוא לא הותקף על ידי בליינים אחרים, וייתכן וחבריו כן הותקפו, אולם עקב המהומה הוא לא ראה. בהמשך, קצין תורן קרא לו לעזור למג"בניקים, הוא ראה 3 מג"בניקים מנסים להכניס עצור לניידת כשהעצור משתולל, והוא הצטרף לעזור להם, כל זאת כאשר הדלת האחורית של הניידת פתוחה והנאשם נמצא עם חצי גוף בפנים וחצי בחוץ. העד קיבל בעיטה מהעצור כשניסה להכניס אותו לניידת, בניידת העצור השתולל ונשך את העד, והעד הצמיד אותו לרצפה, כשמסביר "... ולגבי הרצפה הכוונה שזו ניידת קטנה והרצפה זה בין הכסאות" (עמוד 54 לפרוטוקול, שורות 18-19). העד לא זוכר את שוטר המג"ב שישב ליד הנאשם בניידת ולא זוכר מה אותו שוטר מג"ב עשה בניידת עד ההגעה לתחנה.

ט. עדות רפ"ק שי ג'רסי (להלן: "ג'רסי"):

במסגרת חקירה ראשית הוגש דו"ח פעולה שכתב (ת/7). ב-ת/7 כתב, כי הגיע למקום לאחר שהצוות של נריה הזעיק עזרה וראה ניידת והתגודדות של אנשים ממוצא אתיופי. עוד ראה שמנסים להשתלט על הנאשם שהיה עצור וכבול בידיו מקדימה, כשהנאשם השתולל ובוטט לכל עבר. העד ניסה להרגיעו ללא הועיל ובסיוע של שוטרים העלה אותו לניידת. כאשר התיישב הנאשם בניידת, הוא בעט וירק על העד והצליח לצאת החוצה וירק על פקד אורי גלזר. לעזרת העד הגיע שוטר יס"מ איוב, והנאשם השתולל, בעט ונשך את איוב והעד ביקש שיסעו עם הנאשם למרחב. בחקירה נגדית השיב, כי אינו זוכר את האירוע מעבר למה שרשם ב-ת/7. עוד השיב, כי הנאשם ירק ובעט בו, וירק על פקד גלזר, וגם אם גלזר אינו זוכר שירקו עליו, אם כתב זאת ב-ת/7, כלשונו "זה היה" (עמוד 34 ל-ת/7, שורה 17). ביום האירוע היה מפקד כוח המועדונים, הגיע למקום בשל קריאה לסיוע של צוות שהיה תחת פיקודו, והבחין שאנשי הצוות מתמודדים עם עצור שאזוק בידיו מבלי שמצליחים להשתלט עליו. העד טיפל בכך, לא זוכר שהיה שימוש בגז פלפל, יכול להיות שזה נעשה לפני שהגיע למקום, ולא זוכר האם איוב ננשך ע"י הנאשם לפני שהועלה לניידת או אחרי. כן השיב, שמאחר ולא הצליחו להשתלט עליו ביקש שכוח יס"מ ילווה אותו בניידת.

י. עדות רס"ב שאבי יוסף:

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.10 שירת כמוביל צוות ביס"מ וקיבל קריאה על תקיפת שוטרים. נהג ברכב המשטרתי, וכשהגיע למקום ראה בחורים שיכורים רבים עם שוטרי מג"ב ויורקים, וראה את הנאשם משתולל, בועט ויורק על שוטרים. עוד העיד כי הוא השתמש בגז פלפל כנגד חשוד אחר.

בחקירה נגדית השיב, כי לא ראה מה עשו חבריו לצוות היס"מ איוב ומשה כי הם התפצלו, וכן השיב כי בשל הגז פלפל שהשתמש בו כנגד הבחור השני שירק אליהם והצליח לברוח, נפגע מהגז, וכן השיב כי אינו יודע כיצד האירוע החל.

יא. עדות רפ"ק אורי גלזר:

במסגרת חקירה ראשית הוגש דו"ח פעולה שכתב (ת/5). ב-ת/5 כתב, כי במהלך פעילות של צוות מועדונים, התקבלה קריאה ביום 3.9.16 בשעה 02:40 לעזרה בשל קטטה המונית ותקיפת שוטרים.

עמוד 7

העד הגיע למקום עם רפ"ק שי ג'רסי, ראו התקהלות, צעקות ותקיפת שוטרים. העד ראה עצור אזוק עם ידיים לפניו משתולל, מקלל, יורק ותוקף שוטרים. על מנת למנוע הסלמה אחז את העצור בידו השמאלית והרחיק אותו מהמקום, תוך שהורה לשני שוטרים לשמור עליו. העצור השתולל, ירק ובעט באשכיו של שוטר מיחידתו והועבר לטיפולו של שי ג'רסי.

בחקירה נגדית השיב, כי אינו זוכר את האירוע.

יב. עדות רפ"ק אביב פורת:

במסגרת חקירה ראשית הוגשו הודעה שגבה העד מהנאשם באזהרה (ת/3) ומזכר שכתב (ת/4).

בחקירה נגדית השיב, כי היה קצין חקירות ואינו זוכר בעת מתן עדותו את החקירה. עוד השיב כי הנאשם נלקח לחובש כי ככל הנראה התלונן על חבלות, ושם היה מבחין בחבלות בגופו של הנאשם היה מציין זאת. כן השיב, כי מעיון בתיק החקירה לא נעשה ניסיון לתפוס סרטים ממצלמות האבטחה במועדון. העד לא היה במקום ולא זכור לו שהשתמשו נגד הנאשם בגז פלפל, כאשר בחדר החקירה הנאשם הגיב באופן שלא נראה שהיה תחת השפעה של גז פלפל.

ב-ת/4 רשם העד, כי בעת שהביאו את הנאשם למשרדו הנאשם ירק על הרצפה, ולאחר שהעד ביקש ממנו להפסיק לעשות זאת, הנאשם הטה את ראשו בתנועה של נגיחה, ומאחר ושולחן הפריד ביניהם העד לא נפגע. בנסיבות אלו העד אזק את הנאשם מאחורי גבו על מנת שלא יתקוף אותו. עוד רשם העד במזכר, כי הסביר לנאשם שהוא רוצה לסיים את החקירה מהר על מנת שייקחו לבקשת הנאשם את הנאשם לחובש.

יג. גרסאות הנאשם:

ת/3- הודאת הנאשם מיום 3.9.10 בשעה 08:32.

ב-ת/3 השיב הנאשם, כי בעת שעמד בכניסה למועדון עם חבריו, הייתה מאחוריו התקוטטות, ומסיבות שאינן ידועות לו ניגש אליו שוטר מג"ב ודחף אותו. בהמשך תיאר הנאשם את שאירע: "אמרתי לו מה אתה דוחף אותי אני בכניסה ומי פה רק ידיים וידיים ואני לא מבין מה הוא רוצה ואז בן אדם מרביץ לי מה אני לא אחזיר הוא דרך לי על הפנים מה אתה לא רואה... היה שמה בלאגן שלם... אני בדיוק עברתי משם באתי להיכנס למועדון ובא שוטר דחף אותי שיקח אותו אלוהים" (עמוד 1 שורה 6 עד עמוד 2 שורה 8). לאחר שהנאשם אמר כי שוטר מג"ב דרך לו על הפנים החוקר כתב בסוגריים: "החשוד מציין כי יש לו סימן ליד העין שמאל".

עוד השיב, כי לא שטה באותו יום אלכוהול, הגיע למועדון עם 2 בחורות ועם חבר בשם אלי טאגאי, ואינו זוכר את מספר טלפון שלו וכתובתו של החבר. כן השיב, כי לבש ג'ינס וחולצה שחורה. הנאשם הכחיש שתקף ואיים על שוטרים במקום, ואיים על השוטרים בניידת שירצח אותם, והשיב כי השוטר משקר שהוא בתגובה לבקשתו לעזוב את המקום דחף אותו וניסה לתת לו אגרופו ושהשוטרים הגיעו למקום לאחר המג"בניקים והיס"מניק, שדרך לנאשם על הראש ושיש תיאום גרסאות ושהוא לא תקף שוטרים. כשנשאל מי מחבריו היה עד לאירוע השיב, "אני לא יודע אני בבלאק אווט" (עמוד 2 שורה 26). בסוף החקירה ביקש לציין, כי החוקר חקר אותו כלשונו: "למרות שאני חבול בצלעות בצד ימין חלק עליון ובכל אזור הגוף... כל הידיים נפוחות בחתכים מאזיקים..." (שם, שורה 29).

ת/11- הודעת הנאשם במח"ש מיום 20.10.10:

בפתח ת/11 ציין הנאשם, כי הגיע להתלונן בעקבות מכתב שקיבל ממח"ש לבוא ולהגיש תלונה. הנאשם סיפר ב-ת/11, כי ביום 3.9.10, בסביבות 00:30, בעת שעמד בכניסה למועדון עם 2 בחורות וחבר בשם אלי, ראה כי מתנהל ויכוח בין מאבטח לבליון והחלה התקהלות. הבחורות, אלי והנאשם התקרבו לראות מי מתווכח עם המאבטח. בשלב זה הגיעו מאחור שוטרי מג"ב בסדיר וניסו לפזר את ההתקהלות. אחד משוטרי מג"ב משך בידו הימנית של הנאשם ללא הסבר וכשהנאשם ביקש הסבר החל השוטר להתווכח איתו, לקח אותו לרכב הסיוור, שם לו אזיקים בידיים מאחורה והצמיד אותו לקדמת הרכב בלי לומר דבר. לפתע הגיע שוטר יס"מ, ובעת ששוטר מג"ב משך אותו כלשונו "למעלה לישר אותי" (שורה 10), היס"מניק נתן לו אגרוף בפנים בצד ימין וריסס אותו בגז פלפל. הנאשם התנגד למשיכה של שוטר מג"ב ונפל, והיס"מניק נתן לנאשם בעיטות באזור הצלעות. בשלב זה חברו אלי (להלן: "אלי"), ניסה להפריד ואחד המג"בניקים לקח אותו הצידה וניסה להרגיע אותו ולא עצרו את אלי. שוטר מג"ב ניסה להרים את הנאשם והנאשם בעט בו, משך אותו בחולצה והפיל אותו, והמג"בניק בעט בו חזרה. בהמשך, כלשונו "אחד מהם הרים אותי בחיבוק כזה מאחורה ואמר לי או שאני נכנס לניידת או שזה ממשיך ככה כל הלילה" (שורות 15-16). הנאשם התנגד ונפל, והיס"מניק בעט בו, הנאשם התנגד שוב ונפל. שוטר יס"מ בעט בו פעם נוספת וזה התסיס את האווירה ונעצרו עוד אנשים. בהמשך לקחו אותו לניידת משטרה, הוא התנגד להיכנס לניידת, היס"מניק השכיב אותו על הרצפה בניידת ונתן לו אגרופים בכל הגוף. שוטר מג"ב והיס"מניק החזיקו אותו בנסיעה, וחנקו אותו בצוואר. כשהגיע לתא המעצר בתחנת יפתח היה חבול, פצוע ויחף, ביקש לנעול נעליים ולא נתנו לו לנעול נעליים, וכן ביקש לראות רופא ולא נתנו לו. בשעה 10-11 בבוקר ראה חובש, אשר בדק אותו והחובש ראה חבלות בראש, סימנים כחולים בגוף, נפיחות בצד ימין בפנים, חבלות בראש, וכן היו לו סחרחורות והציפורן באגודל ימין שלו התקלפה. החובש נתן לו הפניה דחופה לבית חולים, אולם במשטרה עיכבו אותו עד סיום החקירה, כאשר החוקר התייחס אליו בציניות. הוא שוחרר בצהריים, היה יום שישי, ולכן הלך לביתו, וביום ראשון פנה לקופת חולים וקיבל טיפול לציפורן וטיפות עיניים, וכן קיבל מסמכים רפואיים אותם שלח למח"ש. כשנשאל, אם היה שתוי השיב, "שתיתי כן אבל לא הייתי שתוי. שתיתי אולי שתי כוסות של וודקה רד בול" (שורה 36). עוד השיב, כי ביקש מהחוקר את פרטי השוטרים אולם לא קיבל אותם, ושעל אף שרוסס בגז פלפל הוא יכול לזהות את השוטרים, מאחר והבחורות שהיו איתו ניגבו לו את הפנים. עוד השיב, שאין לו את פרטי הבחורות, ושלאלי יש וציין את מספר הטלפון של אלי. כשנשאל מדוע שוטר מג"ב עצר אותו השיב, "כי דחפתי את הראש יותר מדי לגדר שמסביב למועדון והוא התחיל למשוך אנשים ואני שאלתי אותו למה הוא מושך" (שורות 52-53). כשנשאל אם תקף את השוטר השיב, שרק שחרר את היד שלו ממנו, לא התנגד פיזית למעצר אלא שכב על האוטו, ולא נתן הסבר מדוע שוטר יס"מ נתן לו מכת אגרוף וריסס אותו בגז. כמו כן, לדבריו היו 7 שוטרים ורק היס"מניק והמג"בניק היכו אותו.

עוד השיב, שבעט בשוטר מג"ב והפיל אותו. לאחר שהמג"בניק דרך עליו ושם עליו רגל אחרי שנפל לרצפה, הוא התעצבן וירק לו על הרגל, וחיכה שהוא יתכופף להרים אותו, וכשהנ"ל התכופף, משך לו בחולצה ובכומתה והמג"בניק נפל. עוד השיב, כי התנגד להיכנס לניידת והוכנס בכוח על ידי היס"מניק שנתן לו אגרופים. בניידת ישב כשלצידו בצד אחד היס"מניק ובצד השני שוטר מג"ב, שלא עשה לו כלום. כן השיב, שנגרמו לו כאבים בצלעות בשני הצדדים, נפיחות בכל הראש, נשארו לו צלקות בידיים מהאזיקים, ושהעין שלו היתה סתומה הרבה זמן.

עדות הנאשם:

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.10 בחצות, הגיע למועדון עם שתי מכרות ולא התלווה אליהם בחזור. הנאשם חיכה עם המכרות בתור בכניסה למועדון, ולא היתה קטטה. בשלב זה ניגש אליו אפיק מאחור וביקש

ממנו להתלוות אליו, ובצד והסביר לו כי הוא עצור. הנאשם שאל מדוע, ואפיק ענה לו שיסבירו לו בתחנה ושם בידיו אזיקים מאחורי הגב. הנאשם התלווה אל אפיק לניידת הסיור של מג"ב, והם חיכו מספר דקות מחוץ לניידת ונשענו על הניידת. לאחר מספר דקות רץ אליו משה מיס"מ יפתח, שאין לו היכרות אישית איתו, אולם הנאשם הכיר אותו מסיפורים של אנשים על אלימותו, ומשה נתן לו אגרוף לפניו, וכתוצאה מכך נפגעה לו עין אחת והתנפחה, וניתן לראות זאת בתמונה. כמו כן משה ריסס עליו גז פלפל וכשניסה לזוז, הנאשם נפל על הרצפה. בהמשך, אפיק ניסה להרים אותו בכוח תוך שהוא מושך אותו מהאזיקים, ומאחר שזה כאב לו הנאשם הפיל את עצמו על הרצפה. שוטרים נוספים שהיו שם הצטרפו לאירוע, ניסו להרים אותו, למיטב זכרונו מישהו לפת אותו מאחורה, הנאשם התנער ממנו והוא הפיל אותו ודרך לו על בית החזה. הנאשם ניסה לקום ומשה תפס בחולצה של הנאשם וקרע לו את החולצה. מדובר בחולצה מכופתרת בצבע תכלת. בהמשך משה דחף אותו והפיל אותו. בנוסף סוס עליו רכב שוטר דרך לנאשם על הרגל, נפלה לו הנעל ונגרם לו שבר באגודל, כשיש בידיו אישור רפואי. שוטר אחר, מבוגר יותר, ביקש מהנאשם להירגע, ולאחר שהנאשם אמר לו שיראה מה עשו לו הוא ביקש ממנו להתלוות אליו לניידת. תוך כדי כך הצטרף אליהם משה, נתן לנאשם מספר פעמים אגרופים בבית החזה ובצלעות, וכשהתנגד, הצטרף שוטר מג"ב שחנק אותו, כאשר השוטר המבוגר שראה את הכל לא העיד. הנאשם אינו יודע את שמו של נהג הניידת, כשלידו ישב טירון של מג"ב, ומאחורה הוא ישב כשמשה משמאלו וטירון מג"ב מימינו. במהלך הנסיעה משה המשיך לתקוף אותו מכות קטנות שאף אחד לא רואה, וכשהנאשם התנגד, אמר לו משה שהוא מפריע למהלך הנסיעה ומסכן את השוטרים. כשהגיעו לתחנה, שני השוטרים משכו אותו החוצה באכזריות וגררו אותו לתא, וזה מצולם במצלמות של תחנת המשטרה, וכן כל האירוע צולם שכן יש מצלמות במקום. הוא ישב בתא מהלילה עד למחרת בבוקר מדמם מהחבלה ברגל שמאל ועם גז פלפל בעיניים, וביקש מכל שוטר שעבר שם להיבדק אך לא נענה. בבוקר לפני החקירה ראה חובש, שהמליץ לפנות אותו לבית החולים, אך זה לא נעשה. בערך באחת עשרה העבירו אותו לחקירה, כשהוא לא ירק על החוקר. ביום ראשון הלך לקופת חולים ולא הגיש תלונה כי ידע כלשונו שלא יצמח מזה כלום. לאחר שהודיעו לנאשם שנפתח נגדו תיק פלילי ועל שימוע, ולאחר שפנה למשטרה הודיעו לו שהוא יכול לפנות למח"ש, הוא הגיש תלונה. עוד העיד, שמסר במח"ש על כל החבלות שקרו לו, במח"ש הטילו עליו לאסוף את כל החומרים, ומאחר ולא יכל להשיג אותם לא הביא למח"ש מסמכים רפואיים שהיו ברשותו כי לא היה טעם. כן העיד, כי לא נשך אף אחד מהשוטרים, לא תקף אותם שכן היה אזוק עם ידיו מאחור, וקיבל גז פלפל בפנים ומכות, ונזקק חודשים לטיפול רפואי. עוד העיד, כי ביקש יום לאחר האירוע מהמועדון את מצלמות האבטחה והם סירבו לתת לו.

בחקירה נגדית השיב, כי זוכר את האירוע כפי שזכר ביום האירוע וביום החקירה במח"ש. לא אמר בהודעתו באזהרה ובמח"ש, כי הייתה התקהלות והתקוטטות במקום. הנאשם הכחיש שבהודעותיו במח"ש ובמשטרה סיפר כי גם הוא התנהג באלימות, ואמר "אני סיפרתי הכל... זה כנראה מסולף" (עמ' 68 לפרוטוקול ש'3) עוד השיב כי לא תקף אף אחד, ובתמונות (ת/6) לא רואים חבלות וכלשונו: "אני לא רואה חבלות בתמונות. מבחינתי זה טושים..." (שם ש'15).

עוד השיב, כי החובש המשטרתי אמר לו ולשוטר שליווה אותו עוד לפני החקירה, כי יש להפנות אותו מיד לקבלת טיפול רפואי בבית החולים, אך זה לא נעשה. לאחר ששוחרר בצהריים היה בסערת רגשות, נסע הביתה לנוח, וביום ראשון הלך לקופת חולים שיאבחנו את החבלות שלו, כאשר רוב הנזקים שלו היו שטחיים, למעט שבר או חשד לשבר ברגל, כשהטיפול ברגל ערך חודשיים.

עוד השיב, כי לא יכל לבעוט בשוטרים ולא אמר במח"ש שבעט בשוטרים כי השוטר הראשון אזק אותו ולא יכל לבעוט ובהמשך הגיע משה נתן לו אגרוף וריסס אותו בגז בנוסף השיב, כי לא נהג באלימות בעת חקירתו

במשטרה ושהחוקר משקר. כן השיב כי לא שתה אלכוהול ביום האירוע ולא אמר בחקירתו כי לבש חולצה שחורה, ושיש לו ספק אם ת/10 זו תמונה שצולמה במשטרה ביום האירוע. כמו כן לא נדרש במח"ש להביא עדים אלא מסמכים מתחנת המשטרה.

י.ד. ת/10- תמונה של הנאשם:

בהסכמה הוגש ת/10, תמונה של הנאשם שצולמה ביום 3.9.10 במרחב יפתח. בתמונה לובש הנאשם מכנס ג'ינס וחולצה שחורה, ועינו הימנית חבולה ונפוחה.

טו. ת/1- מכתב שכתבה מח"ש לנאשם מיום 4.1.11: (נ/6 זהה ל-ת/1- הערה שלי י.פ.)

במכתב שנשלח לנאשם על ידי מח"ש ואשר הוגש על ידי התביעה וההגנה נכתב, כי לאחר שבחנו את תלונת הנאשם ועיינו במכלול החומר הנוגע לאירוע ושנאסף במח"ש, הגיעו למסקנה "כי לא יהיה זה נכון לפתוח בחקירה פלילית במקרה זה, וזאת מטעמים הנוגעים לבחינת העניין הציבורי הכולל בחקירת התיק". עוד נכתב כי הנאשם רשאי לערעור על ההחלטה.

טז. נ/5- מסמך רפואי שהגיש הנאשם:

ב-נ/5, אשר כותרתו "עידכון ביקורים" ואשר עודכן ע"י ד"ר פלנר הרדי ביום 14.9.10 נכתב, כי הנאשם התלונן מספר פעמים בין המועדים 5.9.10 ל-14.9.10 על כאבים בצלעות מימין ושהוא מרגיש רע. בשדה ממצאים נכתב: "אודם בלחמית עין ימנית... רגישות במישוש הצלעות מימין".

יז. ת/6- תמונות מיום 3.9.10 שצולמו במז"פ יפתח ע"י סמ"ש דור פנחס :

דין והכרעה:

9. האם הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק, כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום?

א. לאחר שבחנתי את עדויות השוטרים, לרבות דוחות פעולה שכתבו שוטרים בסמוך לאירוע, ובחנתי את עדות הנאשם וגרסאותיו לאירוע בחקירתו באזהרה (ת/3) ובהודעתו במח"ש (ת/11), מצאתי להעדיף את עדויות השוטרים על פני גרסאות הנאשם הסותרות ואשר אינן מתיישבות עם ההיגיון. התרשמתי, כי השוטרים לא העצימו את התנהגות הנאשם באירוע, העידו על מה שראו ושמעו באוזניהם, ושוטרים אשר הפעילו כוח כנגד הנאשם, רשמו זאת בדוחות הפעולה שכתבו. עוד מצאתי, כי העדויות של השוטרים אינן זהות, משתלבות האחת בשנייה וחלקן מחזקות זו את זו, כשניכר, כי השוטרים לא תיאמו גרסאות, וכל אחד כתב בדו"ח פעולה והעיד על מה שראה ושמע בלבד.

ערה אני לכך, כי בחלק מעדויות השוטרים נתגלו סתירות מסוימות, אולם מדובר בסתירות שאינן מהותיות, הנובעות מהיותו של האירוע-אירוע מתגלגל, כאשר כל שוטר ראה מזווית אחרת את האירוע, ולא כל השוטרים נכחו במקום בכל שלבי האירוע.

יפים לעניין זה דבריה של השופטת בן-פורת בע"פ 437/82 סלומון אבו נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(2), 85, 90-91 (1983).

"אין, לדעתי, משום גריעת מהימנות בעובדה, שפרטים משניים לא נקלטו בתודעתו ובזיכרונו של עד זה או אחר,

או שנתפס פה ושם לטעויות אנוש. אדרבא, דווקא העובדה, שיש הבדלים בין מה שראה כל אחד מהם - ולו גם באותן או כמעט אותן שניות - היא הנותנת, שלא הייתה הידברות מראש ביניהם".

כן ראה דברי בית המשפט בע"פ 5853/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [14.1.13] שם נאמר: "כידוע, סעיף 57 לפקודת הראיות קובע כי סתירות בעדות של עדים אין בהן כשלעצמן, כדי למנוע את ביהמ"ש מקביעת עובדות שלגביהן חלו הסתירות. הכלל בעניין זה הינו כי מהימנות של עד תיפגע רק מקום בו נפלו בעדותו סתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין שלא ניתן להן הסבר מניח את הדעת".

ב. מכלל הראיות שהובאו בפניי עולה, כי אין מחלוקת שהנאשם שהה במקום בעת שצוות מג"ב אשר כלל את נריה, אפיק ועומרי הגיע למקום. עוד עולה מ-ת/10, מעדויות ודוחות פעולה של שוטרים (ת/2, ת/7, ת/8, ת/9) ומתשובת הנאשם ב-ת/3, כי הנאשם לבש ביום 3.9.10 בסמוך לשעה 02:45 חולצה שחורה, כשאני קובעת כי מעדויות השוטרים עולה כי הנאשם היה שתוי ונדף מפיו ריח חריף של אלכוהול.

ג. מאחר התביעה בחרה לוותר על העדתו של אפיק, הרי שביחס לנטען בסעיפים 7-1 לעובדות כתב האישום, עומדות לנגד עיניי עדויותיהן של נריה ועומרי, לרבות דוחות הפעולה שכתבו (נ/3 ו-נ/4), עדות הנאשם והודעותיו בחקירתו באזהרה (ת/3) ובמח"ש (ת/11).

אני קובעת, כי עדויות נריה ועומרי ודוחות הפעולה (נ/3 ו-נ/4) משתלבים זה עם זה. עוד אני קובעת, כי קיימת סתירה בעדויות עומרי ונריה, שכן נריה העיד כי ראה את הנאשם מכה את אפיק ועומרי, ואילו עומרי העיד כי הנאשם ניסה לתת לו ולאפיק בוקסים, אולם לטעמי סתירה זו אינה מהותית. כמו כן, ניתן ליישב סתירה זו בכך שנריה לא עמד ליד אפיק ועומרי, והיה עסוק בחשוד שלבש חולצה לבנה בעת שעומרי ואפיק עסקו במעצר הנאשם. עוד מצאתי, כי העובדה שעומרי העיד שבשלב זה של האירוע הנטען בכתב האישום, הנאשם ניסה לתקוף אותו ואת אפיק על ידי ניסיון לתת להם בוקסים, אולם לא תקף אותו מצביעה על אמינות עדותו, ועל כך שלא ניסה להעצים את חלקו של הנאשם באירוע. לאור האמון שנתתי בעדות עומרי, אני קובעת כי הוכח בפניי שהנאשם התנגד למעצר לאחר שאפיק הודיע לנאשם על מעצרו, ותקף את אפיק בשעת מילוי תפקידו על ידי כך שחנק אותו, כאשר תמיכה לעדות עומרי כי הנאשם חנק את אפיק מצאתי בתמונה 6 ל-ת/6 ובעדות נריה.

עוד מצאתי את עדות נריה מהימנה, שכן העד לא סתר עצמו ולא נסתר מהותית ע"י עומרי, ואני קובעת כי הוכח בפניי מעדות נריה, כי הנאשם תקף אותו בעת שהגיע לסייע לעומרי ואפיק בכך שנשך אותו, כשתמיכה לעדותו לעניין זה מצאתי בתמונה 16 ל-ת/6. יובהר, כי העובדה שעומרי לא העיד על כך שנריה ננשך על ידי הנאשם, ונריה כרך את ידו מסביב לנאשם והפילו אינה עומדת בסתירה לעדות נריה, שכן עומרי לא נשאל על כך בעדותו.

ד. ביחס לנטען בכתב האישום, כי הנאשם תקף את אלמוג על ידי כך שנגח בו בראש ופגע בפניו של אלמוג, מצאתי כי עדות אלמוג לפיו חיבק את הנאשם מאחור לאחר שהשתולל בהיותו אזוק נתמכת בעדות טל, ומשתלבת עם עדויות עומרי, נריה וכפיר, כי הנאשם לאחר שנאזק בידיו השתולל. עוד אני קובעת כי אין בעדות אלמוג כי אינו יודע אם הנאשם נגח בו בכוונה כדי לאיין את קביעתי כי הנאשם ביצע עבירה של תקיפת שוטר בכוונה להכשילו, שכן היסוד הנפשי הנדרש לביצוע עבירה זו דורש הוכחה של מודעות למעשה למנוע או להפריע לשוטר במילוי תפקידו. לטעמי בנסיבות האירוע, אין בלבי ספק כי הנאשם ראה מראש כאפשרות קרובה לוודאי כי התנהגותו עלולה להפריע לשוטרים להשתלט עליו לאחר שאפיק הודיע לו על מעצרו, ולפיכך אני קובעת כי הוכח בפניי, כי הנאשם תקף את אלמוג בכוונה להכשילו.

ה. בנוסף אני קובעת, כי המאשימה הוכיחה כי הנאשם תקף את טל בכוונה להכשילו בכך שבעט באשכיו בעת

שסייע לאלמוג, וזאת לאחר שבחנתי את עדות טל, ומצאתי כי בעדותו לא העצים את מעשי הנאשם, וכן מצאתי כי עדותו לענין זה נתמכת בעדות כפיר ועדות אורי גלזר. אציין, כי לא נעלם מעיניי שב-ת/8 כתב טל, כי משה מהיס"מ ליווה את הנאשם בניידת, כשמעדותיו שוטרים אחרים עולה כי איוב מהיס"מ ליווה את הנאשם בניידת, אולם לטעמי אין מדובר בסתירה מהותית, העד הוא שוטר מג"ב ואילו משה ואיוב שוטרי יס"מ ואני סבורה כי העד התבלבל בשמות שוטרי יס"מ שהגיעו לאירוע. יחד עם זאת מצאתי, מחמת הספק והזהירות הנדרשת שלא לקבוע על סמך עדותו היחידה של טל כי הנאשם איים עליו, שכן עדותו אינה נתמכת בראיות אחרות.

ז. עוד מצאתי ליתן אמון בעדות אלי אשר הגיע לסייע לשוטרים שהיו במקום, כי הותקף ע"י הנאשם בכך שהנאשם נשך אותו ואיים עליו באומרו כי יזיין לו את הפרצוף, שכן לא מצאתי סתירות בעדותו ולא מצאתי כי ניסה להעצים את שאירע. לפיכך אני קובעת, כי הוכח שאלו הותקף על ידי הנאשם בכוונה להפריע לו בעת מילוי תפקידו וכן הוכח כי הנאשם איים על אלי בכוונה להפחידו ולהקניטו (ראה לענין זה דברי כב' הש' ברק בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מ"י (6.8.89) : "הרכיב הראשון של עבירת האיומים הינו האיום עצמו. זו התנהגות, בדרך כלל שהיא, העלולה לנטוע בלבו של אדם רגיל פחד או חרדה. המבחן לקיומו של רכיב זה הוא אובייקטיבי. "המבחן לקיומו של איום הוא מידת ההשפעה שיכולה להיות לדברים על אדם רגיל, ולא לפי הרגשתו הסובייקטיבית של האדם אליו נאמרו הדברים..."

ז. אני מאמינה לאיוב, כי הנאשם תקף אותו על ידי כך שבעט בו, ירק עליו ונשך אותו, וזאת לאור התרשמותי כי העד לא העצים את שאירע. תמיכה לעדותו מצאתי בעדותיו משה וג'רסי. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם, כי לא ניתן להאמין למשה מאחר שהורשע בעבר, ומאחר והעיד כי תלוי ועומד כנגדו תיק בבית משפט בגין ביצוע אלימות וזאת על אף שהורשע בביצוע עבירת אלימות בעת מתן עדותו, זאת מאחר שמעיון בפסקי הדין בעניינו של משה, שהובאו ע"י ההגנה, עולה כי ובעת מתן עדותו של משה, הערעור בגין הרשעתו טרם נדון.

למען הסר ספק מובהר, כי מצאתי לקבל עדותו של משה שהוא זה אשר סייע להעלות את הנאשם לניידת, וזאת על אף שלא ציין זאת בדו"ח הפעולה שכתב (נ/2), כשאני מקבלת הסברו כי בשל טעות לא ציין זאת ב-נ/2, שכן עדותו מתיישבת עם עדות איוב ועדות טל.

ח. ביחס לנטען בכתב האישום, כי הנאשם איים בעת שהובל בניידת לתחנת משטרה על עומרי ואיוב, מצאתי להאמין לעומרי ואיוב כי שמעו את הנאשם מאיים עליו. איוב העיד כי הנאשם אמר לו שהוא לא ישכח אותו בחיים יגיע אליו ושעוד סוף חיי הנאשם יגיע אל איוב ויתנקם בו ועומרי שמע את הנאשם אומר לו שיש לו זיכרון טוב ושהוא לא יפסיק אחרי שחרורו לחפש את עומרי ואת שאר השוטרים ולרצוח אותם. לא מצאתי סתירות בעדותיו איוב ועומרי ולא מצאתי כי ניסו להעצים את שאירע. אציין, כי העובדה שכל אחד מהעדים הנ"ל לא העיד כי מלבד האיום כלפיו, הוא שמע את הנאשם מאיים על השוטר האחר שישב לצידו של הנאשם בניידת אין בה כדי לעורר ספק כי הנאשם לא איים עליהם, שכן העדים לא נשאלו על כך וסביר שבהמולה לא שמעו את דברי הנאשם לשוטר שיש לצדו האחר של הנאשם.

ט. עוד מצאתי, כי על אף שנכחו אנשים רבים במקום שניסו לסייע לנאשם ולחשוך שלבש חולצה לבנה, ואף הצליחו לסייע לחשוך שלבש חולצה לבנה להימלט, לא עצרו השוטרים אנשים נוספים שנכחו במקום, ויש בכך כדי להצביע כי הופעל שיקול דעת בביצוע המעצר של הנאשם, וכן על עוצמת ההתנגדות למעצר, ההפרעה לשוטר ותקיפת השוטרים על ידי הנאשם.

י. חיזוק נוסף כי הנאשם תקף והפריע לשוטרים במילוי תפקידם מצאתי ב-ת/11. ב-ת/11 קושר הנאשם את

עצמו למעשי האלימות באומרו: "...אני בעטתי בו ומשכתי אותו בחולצה והפלתי אותו (שורות 14-15). בהמשך השיב לשאלה האם השוטרים נחבלו ממנו, "בעטתי בשוטר מג"ב והפלתי אותו... ואז התעצבנתי עליו וירקתי לו על הרגל... ואז משכתי אותו בכומתה שלו ובחולצה והוא נפל" (שורות 74-77).

אציין כי איני נותנת אמון בעדות הנאשם בבית משפט כי חוקר מח"ש כתב ב-ת/11 דברים שלא נאמרו ע"י הנאשם, לטעמי מדובר בטענה בעלמא שכן ת/11 הוגש בהסכמה וחוקר מח"ש נעם רקובסקי לא זומן להעיד.

יא. לא מצאתי כי ניתן ליתן אמון בנאשם אשר סתר עצמו בהודעתו באזהרה (ת/3), בהודעתו במח"ש (ת/11) ובבית המשפט הן בפרטים שוליים והן בפרטיים מהותיים כמפורט להלן:

· ב-ת/3 וב-ת/11 אמר כי הגיע למועדון עם שתי בחורות ועם חבר בשם אלי, בבית המשפט העיד כי הגיע למועדון עם שתי מכרות לא התלווה אליהם בחור.

· בבית המשפט העיד וב-ת/3 אמר, כי לא שטה באותו יום אלכוהול, וזאת בסתירה לדבריו ב-ת/11, כי שטה, אולם לא היה שותי כלשונו "שתיתי אולי 2 כוסות של וודקה רד בול" (שורה 36).

· ב-ת/3 אמר הנאשם, כי לבש חולצה שחורה, ואילו בבית המשפט העיד כי לבש חולצה מכופתרת תכלת.

· ב-ת/3 סיפר שהאירוע החל כאשר בעת שעמד בכניסה למועדון עם חבריו היתה התקוטטות, ומסיבות שאינן ידועות לו שוטר מג"ב ניגש אליו ודחף אותו. ב-ת/11 אמר, כי היה ויכוח בין מאבטח לבליון, החלה התקהלות, הוא התקרב לראות מי מתווכח, ושוטר מג"ב ללא סיבה משך אותו, ואילו בבית משפט העיד כי עמד בכניסה למועדון, לא היתה קטטה, ואפיק ניגש אליו ביקש ממנו להתלוות אליו, והסביר לו שהוא עצור.

· דברי הנאשם בבית משפט, כי ב-ת/6 לא נראים סימני חבלות בשוטרים אינן מתיישבות עם התמונות ב-ת/6 שהוגשו בהסכמה.

יב. לטעמי, העובדה כי הנאשם בחר שלא להביא כעד את אלי, שלטענתו ב-ת/3 וב-ת/11, נכח באירוע, כדי לתמוך בגרסתו בבית המשפט כי הותקף על ידי שוטרים שלא כדן, ולא ביצע את הנטען בכתב האישום, מחזקת אף היא את גרסאות השוטרים.

הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה אשר לפי תכתיב השכל הישר, עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה שדבריו היו פועלים כנגד גרסת הצד שלא הזמינו (ראה לעניין זה לדוגמה ע"פ 677/84 אמנון דוד נ' מדינת ישראל פדי' מא (4) 35).

יג. לאור כל האמור אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם התנגד למעצר, תקף את השוטרים אפיק, נריה, טל, אלי ואיוב בכוונה להכשילם במילוי תפקידם, והפריע לשוטרים בעת מילוי תפקידם. בנוסף אני קובעת כי הוכח כי הנאשם איים על שוטרים אלי איוב ועומרי בכוונה להפחידם או להקניטם.

יד. לאור העובדה, כי איש מעדי התביעה לא העיד כי חולצתו של כפיר נקרעה כנטען בכתב האישום וביחס לחולצה של נריה עליה העיד כי נקרעה, העיד נריה כי תקפו אותו בשלבים שונים של האירוע למעלה מ-4

אנשים ואינו יודע כיצד נקרעה חולצתו, אני קובעת כי המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע עבירה של היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

10. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם, כי יש לזכות את הנאשם בשל מחדלי חקירה שעניינם אי גביית עדויות מהמאבטחים, אי בדיקת מצלמות האבטחה, ואי פתיחת חקירה במח"ש. באשר למחדלי חקירה נאמר בע"פ 1645/08 פלוני נגד מדינת ישראל 3.9.09 כדלקמן:

"טענת נאשם לקיומם של מחדלי חקירה מחייבת את ביהמ"ש לבחון האם אכן התקיימו מחדלים שכאלה והאם קופחה הגנתו של הנאשם באופן שהקשה עליו להתמודד עם חומר הראיות נגדו. משקלו של מחדל החקירה ביחס למכלול הראיות נבחן באופן שהיעדר ראיה הנובע ממחדל זה מיוחס לתביעה ויכול לסייע לנאשם לבסס טענה לספק סביר. עצם קיומו של מחדל חקירתי לא די בו כדי לבסס ספק סביר באשמת הנאשם שתוצאתו זיכוי. נדרש כי יהא זה מחדל מהותי היורד לשורשו של עניין".

כן ראה את דברי כ' הש' דנציגר בע"פ 3947/12 שאדי סאלח נ' מדינת ישראל (21.1.13):

"מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכוי של נאשם, אם חרף מחדלי החקירה הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירות שיוחסו לו... יש לבחון בעת בדיקה של טענה בדבר מחדלי חקירה את השאלה האם המחדלים הנטענים הם חמורים במידה המעוררת חשש שהגנת הנאשם קופחה כיוון שהתקשה להתמודד כראוי אם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו. בדיקה זו נעשית תוך שקלול המחדלים הנטענים על רקע התשתית הראייתית שהונחה לפני בית המשפט... נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית שהניחה המאשימה ובספקות אותם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין..."

לטעמי, מן הראוי היה לגבות עדויות מהמאבטחים ולבדוק את מצלמות האבטחה שהיו במקום. יחד עם זאת אני קובעת, כי המאשימה ביססה את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר, כשלא מצאתי כי מדובר במחדלים מהותיים אשר קפחו את הגנת הנאשם, באופן שיכלו לסייע לנאשם אשר כאמור מסר גרסאות שונות ביחס לאירוע.

11. האם יש לבטל את כתב האישום כעתירת ב"כ הנאשם, מטעמי הגנה מן הצדק, בשל אכיפה בררנית?

א. בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' א' בורוביץ ואח', פד"י נ"ט(4) 776 נקבע מבחן בן שלושה שלבים להחלטה של ההגנה מן הצדק במקרה הנתון:

בשלב הראשון - זיהוי הפגמים, אם נפלו כאלה, בהליך שננקט נגד הנאשם ועוצמתם, במנותק משאלת אשמתו או חפותו.

בשלב השני - יש לבחון את משקל הפגמים והאם בהמשך ניהול ההליך הפלילי חרף הפגמים, יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, תוך שקילת האינטרסים השונים.

בשלב שלישי - באם מתרשם בית המשפט, כי קיומו של ההליך כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, עליו לבחון האם ניתן לרפא את הפגמים באמצעים מתונים ומידתיים יותר, מאשר ביטולו של כתב האישום.

עוד נקבע בפסיקה כי טענת הגנה מן הצדק תחול במשורה ותתקבל במקרים נדירים וקיצוניים (ראה לדוגמה ע"פ 333/10 סרנקו נ' מ"י (28.10.10)).

ב. אין מחלוקת, כי מח"ש שלחה הודעה לנאשם כי החליטה שלא לפתוח בחקירה לאחר שבחנה את התלונה של הנאשם ועיינה במכלול החומר הנוגע לאירוע שנאסף, וזאת מטעמים הנוגעים לבחינת העניין הציבורי הכולל (1/ת).

אין בליבי ספק, כי החלטת מח"ש הנעדרת נימוקים, למעט הנימוק של בחינת העניין הציבורי, מותרת תחושה של אי נוחות. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ (נצרת) 2658-06-11 מ"י נ' טלקר (13.9.11) "אין חולק באשר לחובתה של מח"ש לחקור כראוי תלונות כנגד שוטרים, הנחשדים בביצוע עבירות. השימוש במונח 'חסור עניין לציבור' במקרה כזה אכן גורם לאי נחת, שכן קשה לתאר מקרים בהם אין עניין לציבור לאתר שוטרים האמונים על שמירת החוק, אשר אינם מבצעים את תפקידם בדרך ראויה ומפעילים סמכויות שניתנו להם בדין, בדרך לא חוקית. מן הראוי כי מח"ש תציין בצורה ברורה את סיבת סגירת תיק החקירה; התנהלות זו תמנע אי הבנות ותגביר את אמון הציבור בפועלה"

יחד עם זאת אני סבורה, כי אין באי חקירת התלונה במח"ש וסגירת התלונה כדי ליצור זיקה מיידית לקיום ההליך הפלילי ולביטול כתב האישום, שכן דרך המלך היא להגיש ערר על ההחלטה או לעתור לבג"ץ שיורה למח"ש לפתוח בחקירה (למעלה מן הצורך אציין כי בת/1 הובהר לנאשם על זכותו להגיש ערר על החלטת מח"ש).

יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 10726-01-11 (חיפה) מדינת ישראל נ' יעקב קנדרו, (24.3.11):

"מעבר לכך, סבורים אנו כי יצירת זיקה מיידית בין מחדל בחקירת שוטרים ובין קיום של הליך פלילי מעוררת בעיות אשר ראוי למנוע. הליך פלילי צריך להתברר כאשר על בית המשפט, במקרה זה, לזמן את השוטרים ולשמוע את מכלול הטענות ויכול היה בית המשפט לקבוע לאחר שמיעת העדויות, כי למעשה המשיב הוא זה שהותקף ולא להיפך, ביטול האישום עקב אי ביצוע פעולת חקירה במח"ש אינו הסעד הנכון ויכול גם לגרום לתמריץ שלילי להגשת תלונות סרק נגד שוטרים באופן שבו תוקף מח"ש בתלונות וכתוצאה מאי חקירה ראויה יטענו טענות שעניינם להגנה מן הצדק. ראוי היה, על כן, לקיים את ההליך, לברר את טענות ובמסגרת פסק הדין יכול היה בית המשפט גם להתייחס לטענות השוטרים, אם ימצא כי התנהגות זו אינה ראויה וכן להתייחס לכל החלטה שקיבל מח"ש"

זאת ועוד, לאחר שבחנתי את כלל הראיות והעדפתי את גרסת השוטרים על פני גרסאות הנאשם שלא נתתי בהם אמון, קיים לטעמי עניין ציבורי בהעמדתו לדין של הנאשם ובאי ביטול כתב האישום, ולפיכך מצאתי לדחות את עתירת ב"כ הנאשם לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק, בעבירה של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודה, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק, ובעבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק, ומזכה את הנאשם מביצוע עבירה של היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

>ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשע"ו,
19/09/2016 לאחר שעיקרי תוכנה
הוסברו לצדדים, במעמד הנוכחים.
יעל פרדלסקי , שופטת